

trateze... Dacă l-ar pofti la nuntă pe doctor, nu vor rămâne mesenii fără mincare? Ce te faci dacă acestuia îi vine în minte să „trateze” după obicei și găinile ce se vor servi la nuntă? Și, rind pe rind, oaspeții pomeniți de Păcală se fac, prin cugetările acestuia, cunoscuți spectatorilor cu deprinderile lor bune sau rele.

Nu toate programele prezentate de brigăzile artistice de agitație sînt la același nivel artistic (desigur, și sprijinul acordat acestei brigăzi de Alexe Marcovici, actor din Ploești, a contribuit la succesul ei). Și e păcat că sărăcia mijloacelor artistice dă programul unora dintre brigăzi, folosirea șabloanelor în zugrăvirea aspectelor pozitive ale vieții satului — în contrast cu verva și umorul cu care sînt tratate aspectele negative — ca și abaterea pe alocuri de la linia folclorică a programelor sub influența estradei — ce nu-și găsește aici locul potrivit — scad din valoarea acestor manifestări atît de prețuite altminteri.

Cu cit vor fi mai mulți slujitori ai artei care, asemeni actorului din Ploești, vor dăru-i din priceperea lor cite puțin și acestui frate mai mic al teatrului — care e brigada artistică de agitație — va crește odată cu valoarea artistică eficacitatea programelor prezentate de aceste formații. Căci e important să spunem că acest gen de gazetă vie a prins foarte mult și își dovedește utilitatea. Intr-adevăr, la concurs s-au prezentat 1680 de brigăzi din întreaga țară. Sînt 1680 de colective modeste, cu instructori și actori ale căror nume nu spun poate nimic celor ce nu trăiesc între hotarele satului, dar care prin curajul și vioiciunea lor, aduc un prețios aport la strădania întregii noastre arte de a cultiva noul în conștiința oamenilor.

Ancuța MAICAN

Marele preot

Cine ar avea cinismul sau răutatea să curme, printr-o vorbă legănată sau printr-o ripostă sceptică, bucuria unui director de teatru, bunăoară, fericit de a constata propășirea și bunele realizări ale instituției pe care o conduce! Exprimată cu măsură, în accente sincere și în cuvinte simple, bucuria aceasta n-ar putea fi decît molipsitoare. Totuși, oricît de îndreptățit prin realizări de seamă, sentimentul se alterează cînd e proclamat în sunete ascuțite de trombă și în răpăit ritual de tobe, și dă naștere unor efecte și reacții inverse.

Cel puțin așa s-ar întimpla celui care ar citi, într-un singur articol, fraze ca acestea, repetate la nesfîrșit:

„Prezentarea premierelor în actuala stagiune teatrală a prilejuit teatrului o seamă de succese...

„Astfel, prima premieră... a constituit un remarcabil succes al colectivului teatrului nostru...

„A doua premieră... a constituit cea mai de seamă realizare a teatrului în actuala stagiune...

„Spectatorii au urmărit cu satisfacție creațiile deosebit de valoroase ale actorilor...

„De mare valoare artistică sînt decorurile...

„Spectacolul tineresc... a constituit unul din cele mai mari succese de public pe care le-a obținut teatrul nostru în actuala stagiune teatrală...

„Următoarea piesă... a adus colectivului de interpreți și teatrului un meritat succes...

„Prin prezentarea spectacolului... teatrul... își încheie cu succes șirul premierelor din actuala stagiune teatrală...”

„Turneele întreprinse... au constituit pentru noi adevărate succese...”

Succese, succese, succese! Delirul e-n toi, beția a prins într-o horă amețitoare actori, premiere, directori, decoruri, regizori, deplasări și toate celelalte.

Mic, acru și verzui, un aliniat sparge pentru o clipă armonia:

„Rutina, spiritul meșteșugăresc, vedețismul și îngimfarea, superficialitatea, insuficiențele în ce privește cultura artistică și cupoasterea vieții, sînt adversari cu care mai avem uneori de furcă”.

Și totuși, succese! Spirala are un moment bulmac de suspensie, pe urmă, își reia cu avînt traectoria.

Teatrul a fost deseori asemuit unui templu. Dar această simplă metaforă poate duce la concluzia că directorul e un Mare Preot care, la saturnaliile fiecărei stagiuni, aprinde tîmbla suficienței și a laudei de sine?

Metafora singură nu, desigur, dar lectura bilanțului intitulat *La sfîrșitul unei stagiuni teatrale* („Făclia”, Cluj, nr. 3039), din păcate, da...

R. C.

○ seară la revistă...

...ar trebui să se intituleze noul spectacol al Ansamblului de Estradă, pentru că sub titlul mare *O seară la Estradă*, scrie: *revistă* în două acte de T. Mușatescu, I. Berg, I. Nichifor, N. Stroe, Dinu Moiescu.

Cred că genul „estradă” este superior genului „revistă”, însă nu există nici o interdicție să se joace și revistă în Calea Victoriei nr. 174, după cum nimeni nu cred că ar protesta dacă ar vedea cîndva aici și comedii într-un act de sau după Caragiale, Bacalbașa, Ranetti, Brăescu, Monnier, Labiche, Courteline și alții. Revista are, de altfel, o tradiție destul de veche la noi.